

derlag ingen Sinde kan udgøre mere end Vederlaget for Offer og Accidenser, saaledes som dette fastsættes ved disse Ydelsers Afløsning i den paagældende Stilling.

4. For Organisttjeneste, der ikke er forbundet med Kirkesangertjeneste, mindst 300 Kr. aarlig.

Hvor disse Hverv udføres af en Lærer, tillægges Lønningen vedkommende som Honorar udenfor Lærarlønningen.

Hvor i en Købstad Kordegnembedet er forbundet med Lærerembede, tillægges der vedkommende for hans Embedstid det fulde Vederlag for Højtidsoffer samt Offer og Accidenser i Stedet for de foran fastsatte Honorarer for Deltagelse i kirkelige Handlinger og for Kirkebylærerforretningerne“.

Efter Punkt 3 vil det sige, at i en By som Nyborg med ca. 9 000 Indbyggere skal der ydes Kordegnen et Mindestvederlag for de her nævnte kirkelige Handlinger paa ca. 1 350 Kr., dog at dette Vederlag ingen Sinde kan udgøre mere end Vederlaget for Offer og Accidenser. For Nyborg Bys Vedkommende faar dette dog ingen Betydning, da Kordegnens Vederlag sidste Aar for Offer og Accidenser andrager 3 029 Kr. 19 Øre og for Højtidsoffer 2 648 Kr. 73 Øre, takket være Afløsning efter Skatteindtægt. Dertil kommer 1 650 Kr. i Løn som Lærer, 100 Kr. aarlig som Kirkesanger og 133 Kr. i Afløsningsvederlag for Aunslev-Distriktet, hvilket giver en samlet Indtægt for Kordegnen paa 7 560 Kr. 92 Øre mod 6 148 Kr. 42 Øre i det foregaaende Aar. Uagtet denne Stigning for et enkelt Aar andrager ca. 1 400 Kr., er der yderligere tillagt Kordegnen 25 pCt. Løntillæg af de forøgede Indtægter, skønt Meningen med det 25 pCts Tillæg utvivlsomt har været, at Tillæget skulde komme dem til gode, som ikke siden 1. August 1915 har faaet deres Løn forbedret. Med dette Tillæg kommer Kordegnen for Aaret 1918—19 op paa en Indtægt af ca. 8 700 Kr., og for Aaret 1919—20 vil Embedsindtægten ifølge Skrivelse fra Svendborg Amts Skolefond af Hensyn til Beregningen af 25 Procents Tillæget være at beregne af 8 764 Kr. 94 Øre. Embedet som Kordegn i Nyborg bliver da paa 10 344 Kr. Her er efter min ringe Mening et skrigende Misforhold mellem Arbejdsydelsen og Indtægten. At Afløsningsvederlaget, hvor de i § 34 omhandlede Hverv udføres af en Lærer, tillægges Lønningen som Honorar, har efter min Opfattelse til Hensigt at komme bort fra 25 Procents Tillæget til

disse Vederlag. Jeg beder Kirkeministeren oplyse, om denne min Opfattelse er rigtig. Jeg tillader mig dernæst at forespørge den højtærede Kirkeminister, om § 34, 3die Stykke, skal forstaas saaledes, at der for hele Kordegnens Embedstid skal sikres denne det fulde Vederlag for Offer og Accidenser samt 25 Procents Tillæg til disse. Dette vilde være fuldstændig meningsløst, thi den Omstændighed, at et Embede med stærkt stigende Indtægter favoriseres ved et 25 Procents Tillæg, nødvendiggør ikke, at vedkommende fortsat skal favoriseres langt ud i Fremtiden.

Jeg haaber, at de af mig fremsatte Bemærkninger til §§ 33, 34 og 38 af det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, vil blive gjort til Genstand for velvillig Overvejelse. Kommunerne er i Forvejen stærkt spændte for med Hensyn til Udgifter, og disse vil efter alt at dømme ikke blive mindre i Fremtiden, hvorfor det vilde være urigtigt at paaføre Kommunerne nye økonomiske Byrder.

**Jensen-Sønderup:** Jeg kunde fristes til at begynde med at gøre en Undskyldning for, at jeg ikke har taget mig sammen til at foretage en Undersøgelse af, hvorledes Lovforslagets forskellige Paragraffer vil virke for de ved Folkekirken ansatte Statstjenestemænd i Bogense, det har jeg nemlig ikke undersøgt. Men selv om det maatte vise sig, at det vil virke i nogen Grad paa samme Maade, som den ærede foregaaende Taler havde regnet ud for Nyborgs Vedkommende, vil det dog i og for sig ikke gøre noget større Indtryk paa mig. Jeg tror ikke, det gaar an at bedømme Lovforslagets Virkninger efter, hvad der i en eller anden enkelt Kommune kan vise sig at være Tilfældet. Jeg lægger ikke Skjul paa, at ogsaa jeg har nogen Betænkelighed ved Lovforslaget, men det er ikke saa meget paa Grund af dets enkelte Bestemmelser, det er meget mere det for Lovforslaget til Grund liggende. Det er slet ikke min Mening at ville gøre nogen Indsigelse imod Lønningernes Størrelse, thi de er vistnok ikke større, end det er fuldt forsvarligt, og det er for den Sags Skyld heller ikke min Mening at ville henstille, at man ikke gaar den Vej, som Ministeren efter Kommissionens Forslag er gaaet, men jeg vil dog pege paa, at der ud fra mit Synspunkt — og jeg drister mig for Resten til at tro, at det ogsaa er Tilfældet ud fra den højtærede Ministers — er nogen Betænkelighed ved hele Ordningen, ved hele